

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Til de Unge

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187298486816/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og dette Folk, der har saa store Aner,
Hvis Navn lød Verden rundt i Vaabenbrag,
Og straaede fra Knuds og Volmers Faner,
Og luede i Juels og Vessels Flag;
Hvis Hæder drog med Tychos Stjerners Baner
Og hviler sig paa Thorvalds Sarkofag;
— Det ser jeg svæve som en flygtig Skygge
Omkring i Skinnen af sin gustne Lykke.

Jeg ser det sig ved Døgnets Glimmer klæbe,
Og sorgløst tumles om af Vindens Kast;
Jeg ser det som et søvnigt Trækdyr slæbe
Paa sine egne Synders tunge Last;
Jeg ser det efter Friheds Havn at stræbe,
Men sidde dog i Fordoms Mudder fast;
Thi, for til Pagtens Sinai at lodsæ,
Det har Filistre nok, men ingen — Moses.

Se, derfor tvivler jeg, og derfor sukker
Min Sangfugl, naar den vilde være glad;
Og dog paa Tonens milde Bølge vugger
Sig Haabets friske, grønne Olieblad;
Et Haab, som intet Mismods Skybrud slukker,
Og ingen Tvivlens Storm kan splitte ad!
Et Haab, i Lyst undfanget, født i Smerte,
Som derfor først kan briste med mit Hjerte!